

DEN NORSKE KIRKE

Bjørgvin biskop

Det Kongelige Kultur- og Kirkedepartement
Pb. 8030 Dep.
0030 OSLO

dok 86

03/385 16.12.03
540 KRS

Dato: 15.12.2003

Vår ref.: 03/182-4 ÅRH

Deres ref.: 2003/0385 KI tnr

HØRING - TJENESTEORDNING FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER

Viser til brev fra Departementet, datert 10.10.03. Høringsuttalelsen fra Bjørgvin bispedømmeråd ble avgitt i møte 11. november. Jeg avsto da fra å stemme, men slutter meg til de synspunkter som kommer frem i oversendelsesbrevet av 28.11.03.

Som biskop vil jeg imidlertid anføre noen punkt i tillegg:

Mens biskopene i andre nordiske kirker synes å få redusert sin myndighet, skjer det motsatte her hos oss. Biskopen fremstår som en dynamisk leder for det strategiske arbeid i bispedømmet. Gjennom prostene blir biskopens styringsmulighet ytterligere skjerpet. Vi har fått en ledelsesform bygget på målstyring og kompetanse.

Jeg tror på denne måten å lede på. Presteskaper holdes tettere sammen i enheter som samlet løser de oppgavene som ordinasjonen forplikter oss til. På en ny måte kan vi ta hensyn til utrustning og nådegaver i en livsfaseorientert fellesskapsløsning.

Faren vil være at vi utvikler oss til stor forskjellighet i kirken vår, slik at vi fremstår som 11 enheter som beveger seg hver sin vei. Profilerte biskoper som vil noe, kan komme til å prege bispedømmet i høyere grad enn før. Hos kommende biskopen må vi derfor forutsette stor evne til samhandling og tilsvarende vilje til å ta medarbeidere med på råd.

Skal det kirkelige demokrati få gode vilkår, må Kirkemøtets vedtak forplikte i enda høyere grad enn nå. Bispemøtet vil fremstå som en samlende arena for felles planlegging. Bispemøtets sekretariat må tilsvarende utbygges, slik at biskopens felles ledelse av prestedtjenesten kan bli muliggjort.

I tjenesteordningen for proster er det gitt mulighet for stor grad av delegasjon fra biskop til prost. Også her trengs det samordning biskopene imellom, slik at ikke prostetjenesten blir altfor forskjellig. For biskopene blir det en oppgave å gjennomtenke hva det betyr at bispetjenesten er et personlig embete, som nødvendigvis ikke kan stykkes for mye opp.

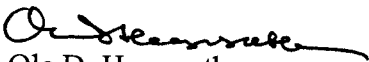
Av avdelingsdirektør Thom M. Rafoss sitt foredrag på prostekonferansen går det frem at menighetspresttjenesten i høy grad er tenkt utformet slik at det enkelte sokn vil få sin sokneprest med det tilhørende pastorale lederansvar. Dette bør understrekes også i de forpliktende dokumentene. Slik det nå er, er det betydelig uro i presteskaper:

En frykter at prestene blir funksjonærer for gudstjenester og kirkelige handlinger mer enn menighetsbyggere med forpliktet ansvar for et avgrenset tjenestedistrikt.

Dette som utfyllende merknader til bispedømmerådets uttalelse. Jeg vil ellers også vise til den høringsuttalelsen som er gitt av prosten i Fana. Her har han vist til en modell for strategisk ledelse som har fungert svært bra.

Generelt vil jeg uttrykke glede over det arbeidet Departementet nå har satt i gang. Fortsatt vil prester og proster arbeide langs kjente og prøvede linjer. Det er imidlertid åpnet for en fornyelse av prestedtjenesten som muliggjør tiltrenge kirkelige reformer.

Med vennlig hilsen

Ole D. Hagesæther
biskop

